

Arrest

nr. 183 324 van 2 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 7 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en afkomstig uit Assinovskaya, Tsjetsjenië. Op 08/01/2009 vroeg uw vader I. M. (...) (O.V. 6.371.052) voor de eerste maal asiel aan in België. Uw moeder M. M. (...) (O.V. 6.371.052) kwam op 19/04/2009 samen met de kinderen naar België en diende er de volgende dag haar eerste asielaanvraag in. Op 14/07/2009 nam het CGVS in hoofde van uw ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 17/12/2009 door de RVV bevestigd. Uw ouders keerden niet terug naar jullie land van herkomst en dienden op 07/06/2013 een tweede asielaanvraag in. Uw zus, M. Z. (...) (O.V. 7.716.712), die ondertussen meerderjarig was geworden, diende op dezelfde dag een eerste asielaanvraag in. Op 20/08/2013 nam het CGVS in hoofde van uw ouders en

uw zus Z. (...) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 22/11/2013 door de RVV bevestigd. Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst en uw ouders en zus Z. (...) dienden op 18/02/2014 een derde asielaanvraag in. Uw zus E. M. (...) (O.V. 7.846.391) was ondertussen meerderjarig geworden en diende toen voor de eerste maal een asielaanvraag in. In het kader hiervan nam het CGVS op 28/03/2014 voor uw ouders en zus Z. (...) een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag). Hun beroep bij de RVV hiertegen werd op 02/07/2015 verworpen. In het kader van uw zus E. (...) nam het CGVS op 31/03/2014 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 03/12/2014 door de RVV bevestigd. Op 25/08/2016 vroeg u samen met uw broer A. M. (...) (O.V. 8.264.564) voor de eerste maal asiel aan. Uw zus E. (...) diende op dezelfde dag haar tweede aanvraag in.

U verklaart bij terugkeer naar uw land van herkomst vervolging te vrezen vanwege de familieleden van R. I. (...), een neef van uw moeder, die vermoord werd. R. (...), die een rebel was, verbleef vroeger vaak bij jullie. Op een dag had hij wapens in jullie tuin begraven. R. (...) ging echter voor de Tsjetsjeense politie werken. Tijdens een huiszoeking werden de wapens gevonden door de ordediensten. Uw vader werd toen gearresteerd en in de gevangenis opgesloten. Toen uw vader vrij kwam was hij kwaad op R. (...) omdat hij door zijn schuld gearresteerd werd. Daarom verdachten de familieleden van R. (...) uw vader er van hem later vermoord te hebben en wilden ze hiervoor bloedwraak nemen op uw vader. Familieleden ondernamen tevergeefs verschillende pogingen om vrede te sluiten met de familie van R. (...). U bent in het bezit van uw geboorteakte.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaart CGVS p. 3-4) bij terugkeer naar uw land van herkomst vervolging te vrezen vanwege de familieleden van R. I. (...), een neef van uw moeder, die uw vader er ten onrechte van verdenken hem vermoord te hebben. Uit uw verklaringen blijkt aldus dat u uw asielaanvraag volledig baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw vader I. M. (...) (O.V. 6.371.052). Er dient echter op gewezen te worden dat het CGVS in het kader van de eerste asielaanvraag van uw vader een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan zijn beweerde vervolgingsvrees. Er werden namelijk enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van uw vader en uw moeder. Verder werd er gewezen op het feit dat de verklaringen van uw vader m.b.t. de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten nog enkele onaannemelijke vaagheden en ongeloofwaardigheden vertoonden. Bovendien bleek uw vader onaannemelijk weinig op de hoogte te zijn van de inhoud van de door hem voorgelegde convocaties. Ten slotte werden ook zijn verklaringen aangaande zijn reisweg ongeloofwaardig bevonden. Deze beslissing werd door de RVV op bevestigd. Uw vader diende een tweede asielaanvraag in het kader waarvan het CGVS opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd namelijk geoordeeld dat de door uw vader voorgelegde documenten het ongeloofwaardig karakter van zijn verklaringen in het kader van zijn eerste asielaanvraag niet konden herstellen. Verder werd vastgesteld dat er evenmin enig geloof gehecht kon worden aan de door uw vader aangehaalde problemen met de familieleden van R. (...) die tegenover hem een bloedwraak zouden uitgesproken hebben, onder meer gezien uw vader hierover meerdere onaannemelijk vage en weinig overtuigende verklaringen aflegde en ook gezien het feit dat hij deze problemen niet heeft aangehaald bij zijn eerste asielaanvraag terwijl dit redelijkerwijs wel van hem verwacht kon worden. Deze beslissing werd door de RVV bevestigd. Uw vader diende een derde asielaanvraag in. Het CGVS nam in hoofde van uw vader

echter een beslissing tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag omdat de nieuwe elementen voor zijn derde aanvraag voortvloeien uit de elementen die in het asielrelaas van de eerste en tweede asielaanvraag zijn uiteengezet. Zijn beroep hiertegen bij de RvV werd verworpen.

Aangezien geoordeeld werd dat er geen geloof kon worden gehecht aan het relaas van uw vader, m.n. dat hij door familieleden van R. I. (...) verantwoordelijk wordt gesteld voor diens dood en ze hem willen doden uit bloedwraak, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering dat familieleden van R. I. (...) in plaats van op uw vader bloedwraak zouden willen nemen op u of uw broer.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde geboorteakte bevat louter persoonsgegevens die niet worden betwist.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1, A(2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/4, § 2, b en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel. Tevens oppert verzoekende partij dat door verwerende partij een manifeste appreciatiefout zou zijn begaan.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs

zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij onderhavige asielaanvraag steunt op het door haar ouders voorgehouden asielaanvraag bij hun eerdere asielaanvragen. De eerdere asielaanvragen van de ouders van verzoekende partij werden door verwerende partij ongeloofwaardig bevonden waardoor hen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Deze beslissingen werden telkenmale bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De derde asielaanvraag in hoofde van de ouders resulteerde in een weigering van inoverwegingname waartegen het beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd verworpen. Het gezag van gewijsde van de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omvat de vaststelling dat de initieel voorgehouden asielaanvraag van de ouders van verzoekende partij waarop verzoekende partij zich opnieuw steunt ongeloofwaardig is. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van deze arresten.

De ouders van verzoekende partij kunnen de mogelijkheid om een volgende asielaanvraag in te dienen in hoofde van hun kind niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake hun eerdere asielaanvragen (*vgl.* RvS 15 september 2004, nr. 134.977).

Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag of opeenvolgende asielaanvragen die teruggaan op dezelfde asielaanvragen, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn om de reeds eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag ongedaan te maken.

2.2.4. Waar verzoekende partij in haar verweer op beknopte wijze de door haar eerder voorgehouden problematiek van de bloedwraak herneemt, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielaanvragen echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.5.1. Verzoekende partij betoogt dat verwerende partij onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de door haar afgelegde verklaringen en zich ten onrechte verschuilt achter de reeds genomen vroegere weigeringsbeslissing van verwerende partij inzake de asielaanvraag van haar ouders.

2.2.5.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich zowel bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken als bij het gehoor op het Commissariaat-generaal (administratief dossier, stukken 5 en 11) louter beperkt tot het in onderhavige bestreden beslissing opgenomen verhaal van de bloedwraak waarvan haar vader het slachtoffer zou zijn en waarvan zij, bij afwezigheid van haar vader, eveneens het slachtoffer zou kunnen worden. Op de uitdrukkelijke vraag bij het gehoor op het Commissariaat-generaal of zij buiten de problemen van haar vader nog een andere vrees voor terugkeer naar Tsjetsjenië had, antwoordt verzoekende partij: *“nee, enkel de bloedwraak, we leefden er goed, indien geen bloedwraak zouden we nooit vertrokken zijn”* (administratief dossier, stuk 5, p. 4). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan welke door haar aangereikte elementen door verwerende

partij niet in overweging werden genomen of waarnaar een diepgaand onderzoek had moeten worden verricht.

Zoals hoger gesteld, werd het verhaal van de bloedwraak reeds bij de asielaanvraag van de vader van verzoekende partij als volstrekt ongeloofwaardig beschouwd. Verwerende partij kan dan ook terecht besluiten tot de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden asielmotieven in hoofde van verzoekende partij daar deze motieven identiek zijn aan het verhaal van de bloedwraak van haar vader.

2.2.6. Uit het voorgaande dient te worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij laat desbetreffende motivering van verwerende partij ongemoeid waardoor deze als onbetwist en vaststaand dient te worden beschouwd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij bijgebrachte geboorteakte en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 9 en 10), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 27 september 2016 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet geloofwaardig is, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT